

Pasningsvejledning for kænguruer

1. Dyreart

Dama kænguru (*Macropus eugenii*), Parma kænguru (*Macropus parma*), Brunhalet/rødhalset kænguru, Bennetts kænguru (underart fra Tasmanien) (*Macropus rufogriseus*)

2. Fuldvoksen størrelse

Brunhalset kænguru: ca. 70-80 cm (uden hale), op til 20 kg (godt halvdelen for hunner).

Dama og Parma kænguru: 50-60 cm (uden hale), 3-7 kg (hanner evt. en smule større end hunner).

3. Forventet levealder

Under gode forhold ca. 12-13 år, evt. helt op til 15-17 år.

4. Anbefalet størrelse og indretning af anlæg eller bur

De skal holdes i store udendørs, indhegnede anlæg med fri adgang til et frostfrit, lunt rum velstrøet med hø og halm. For en gruppe på fem skal arealet ude være minimum 250 m² og inde minimum 25 m², men helst større, da de især om vinteren vil opholde sig meget indendørs. Inde som ude øges arealet med ca. 10-15 % pr. ekstra individ. Ved flere hanner sammen er det vigtigt med meget plads. Indhegningen (f.eks. bjælker, pileflet eller kraftig metaltrådnæt) skal være minimum 1,8 m høj og bygges sådan, at kænguruerne ikke kan springe over eller fastklemmes. Anlægget skal være så solrigt som muligt, men altid med flere skygge- og skjulemuligheder for alle dyr samtidigt. Ude skal bunden bestå af primært græs (evt. mindre områder i sand/grus) med både lav og højere bevoksning.

5. Særlige pasningsbehov, herunder særlige krav til temperaturforhold

Kænguruer kan være meget sky og nervøse, især i nye omgivelser. Ved støj eller forstyrrelse kan de gå i panik og springe mod hegn/vægge og påføre sig alvorlige skader, hvorfor anlægget skal placeres et roligt og uforstyrret sted. Om vinteren skal man være opmærksom på, at de ikke får frostskafer på bl.a. ørerne.

Strøelsen indenfor rystes et par gange om ugen, og ude rives efter behov, så en god hygiejne opretholdes.

6. Stimulering og behov for motion

Spred føden i hele anlægget, og hav flere skygge- og skjulemuligheder forskellige steder, så dyrene udnytter pladsen bedst muligt. Friske grene, som de afbarker, skal altid være tilgængelige. Kænguruerne bør holdes i harmoniske grupper, så de kan udvise naturlig social adfærd. Et stort frianlæg tilgodeser dyrenes behov for motion.

7. Fodring

Disse kænguruer spiser i naturen kun planteføde, som græs, blade og urter (Dama kænguru supplerer dog også med hvirvelløse dyr). De har et lavt væskebehov, men frisk drikkevand skal altid være tilgængeligt. De skal fodres dagligt med en varieret kost af grønt- og kængurupiller, lidt universalfoder, valset havre/havregryn, grøntsager (f.eks. røde kartofler, gulerødder, lidt kål, æbler), græs, urter og blade (f.eks. fra æble- og piletræ). Der kan evt. suppleres med lidt hundetørfoder et par gange ugentligt. Undgå hele frø og korn i foderet, da det kan forårsage problemer med tænder og gummer. Frisk, blødt hø (f.eks. enghø) skal altid være tilgængeligt som foder. Undgå groft hø, frøgræshalm samt tidsler i høet, da det kan beskadige slimhinderne i munden. Der skal endvidere altid være adgang til friske, usprøjtede grene, som kænguruerne spiser barken fra. Et vitamintilskud i pulverform strøs ud over foderet, og en mineralsten skal altid være tilgængelig. Et selentilskud (fås som pulver) bør også gives, men vær varsom med ikke at overdosere.

8. Sociale behov

Parma kænguruer lever oftest 2-3 sammen, men kan også findes i større grupper, specielt hvor der er meget føde, vand og skygge. Brunhalset og Dama kænguruer lever typisk i små, sociale grupper og interagerer dagligt med hinanden ved bl.a. at soignere hinandens pels. Kænguruer skal derfor altid holdes flere sammen, så de kan udvise naturlig social adfærd. De holdes alle bedst i

grupper med én han, da hanner kan være meget aggressive over for hinanden. Små ungarlegrupper kan dog oftest holdes uden problemer.

9. Formering, yngelpleje og eventuel neutralisation

Brunhalset og Parma kænguru kan yngle året rundt (Bennets kænguru dog med fast sæson), mens Dama kænguru har en fast årlig ynglesæson (i Danmark sommer). Hunner kommer i brunst hver 25.-45. dag (afhængigt af art). Drægtighedsperioden er 28-35 dage (kortest for Dama kænguru; længst for Parma kænguru), og hunner kan godt føde den næste unge, mens den tidligere stadig er i pungen. Der fødes typisk kun 1 unge, men 2 og 3 unger ses af og til. Nyfødte unger er underudviklede, men kravler selv op i pungen og sætter sig fast på en dievorte. Som 7-10 måneder gammel forlader ungen pungen, men dier fortsat i 1-3 måneder (også mens en ny unge er i pungen). Kønsmodenhed ses i ca. 11,5-16-måneders-alderen. En unge må først fjernes når helt selvstændig (minimum som 1-årig, muligvis ældre).

10. Typiske tegn på sygdom og nedsat trivsel

Holdt under ordentlige forhold er kænguruer normalt ret hårdføre. I længerevarende fugtige/våde perioder kan der dog opstå en slags forkølelse (næsen løber), og dette skal straks behandles af en dyrlæge, da det kan sprede sig til lungerne. Diarré kan forekomme (kan oftest stoppes med græs og rødder med lidt jord på), men er det grønt, ildelugtende og vedvarende, bør en dyrlæge straks opsøges. Ved selenmangel ligger kænguruerne meget ned og bliver usikre på benene – giv da et selentilskud.

Øvrige informationer

Dama (*M. eugenii*), parma (*M. parma*) og brunhalset (*M. rufogriseus*) kænguru. Dama kænguru lever i Sydvestaustralien, og Parma og brunhalset kænguru i Sydøstaustralien.
Foto: Paddy Ryan

Slutblok

Udarbejdet af Dyrenes Beskyttelse (www.dyrenesbeskyttelse.dk) i samarbejde med Dansk Primat Sammenslutning - Foreningen for Exotiske Pattedyr (www.aber.dk).
Pasningsvejledningen indeholder generel information om pasning af en dyreart/dyregruppe. Yderligere oplysninger kan findes på biblioteket eller på ovennævnte og andre hjemmesider. Pasningsvejledningens faglige indhold er godkendt af Rådet vedrørende hold af særlige dyr den 2.12.2013 i henhold til bekendtgørelse om erhvervsmæssig handel med dyr.